

نبرد چریک شهری در پاریس؛ جنگ داخلی در فرانسه

شبحی در فرانسه در گشت و گذار است، شبیحی انقلابی و غیر قابل پیش بینی. چهار سوار سرنوشت به سرعت به پیش می تازند. شعله های خشم توده ای در سراسر فرانسه بر افروخته است. بحران اجتماعی، به بحران رژیم، بحران سیستم و بالاخره بحران نهادهای سیاسی دولت منجر شده است.

" جلیقه زردها " پیر و جوان، بازنشسته و شاغل، کارگر، پیشه ور، خرده بازرگان، بیکار، دانشجو و دانش آموز، کشاورزان و بویژه شرکت وسیع زنان در این جنبش و.... نه تنها استعفای امانوئل مکرون، رئیس جمهور متکی بر **CAC40** و بیست و سه در صد فرانسویان را فریاد می زنند بلکه پارلمان فرانسه و تمام نهاد های اداری و سیاسی و قانون اساسی جمهوری پنجم فرانسه را به مصاف مستقیم دعوت می کنند.

" جلیقه زردها " شاه را لخت کرده و ژوپیترا را از کوه امن " الپ " بر زمین مخاطرات غیر قابل پیش بینی پائین کشیده شده اند.

جنگ طبقات در فرانسه به نقطه اوج خود رسیده، پائینی ها علیه بالائی ها، فقر علیه ثروت، مشت خالی ولی گره کرده علیه بازوی مسلح پلیسی در برابر یکدیگر صف آرائی کرده اند.

زیر فشار گرانی، فقر مفراط و تحقیرهای پیاپی آقای مکرون کارد را به استخوان مردم رسیده است.

برای مقابله با " جلیقه زردها " نود هزار نفر پلیس، ژاندارم و صداها وسیله نقلیه نظامی و زره پوش و حتی نیروهای ضد شورش **GIGN** به منظور حفظ نظم و امنیت مردم!!!! در مقابل ده هزار نفر تظاهرکننده، طبق آمار رسمی وزیر کشور، به میدان فرستاده شده اند. زمانی که زنی هشتاد ساله با سنگی بر کف، دست به حمله به پلیس امنیتی می زند، عمق خشم و تنفر از نظام سرمایه داری نئولیبرال را به نمایش می گذارد.

توده های خشمگین، هر لحظه در صورت عدم جوابی قانع کننده، به وضوح و آگاهانه، آماده اقدام به "قیامی" سراسری هستند.

این روزها چهره دموکراسی در کشور حقوق بشر دیدنی است. هفته پیش ظرف دو روز بیش از چهارصد نفر تظاهرکننده روانه دادگاه های چنددقیقه ای شدند. تعداد زندانیان سیاسی در فرانسه رو به ازدیاد است. همین امروز 8 دسامبر 2018، بیش از هزار و چهارصد نفر دستگیر شدند.

نگاهی به روزنامه " لوموند "، به تاریخ جمعه 9 مارس 2018 به روشنی گویای مشروعیت خشم تهیدستان فرانسه است. در سال 2017، سود خالص فقط 40 شرکت بزرگ فرانسوی در بورس پاریس " CAC40 " 93.400.000.000 یورو، بوده است .

حال نگاهی به افزایش تاکس های مختلف بر دوش مردم فرانسه، فرای افزایش مالیات مستقیم، عامل از کوره در رفتن زحمتکشان فرانسوی شده است : مواد نفتی سوخت وسایل نقلیه 12٪، عوارض بزرگ راه ها 1.3٪، بهای بلیط اتوبوس 3٪، بیمه 3٪، بیمه خصوصی 5٪، قیمت ثابت بستری شدن در بیمارستان 15٪، کارت مالکیت وسایل نقلیه 15٪، مخارج بانک ها 13٪، کنترل تکنیکی اتومبیل 23٪، برق 17٪، گاز 7٪، مازوت (سوخت خانگی) 36٪، دخانیات 10٪، جریمه توقف ممنوع 130٪، تمبر پست 10٪ و در پایان **CSG** مالیاتی بی انصافانه که حتی از حقوق ناچیز بازنشستگان نیز مستقیماً بر داشت می شود.

آقای مکرون بعد از رسیدن به کرسی ریاست جمهوری فرانسه برای جبران کمک های مالی و معنوی بی دریغ میلیاردی های بانکدار و سرمایه داران صنعتی فرانسوی ، مالیات بر ثروت یا **L'ISF** را حذف کرد. کمبود این مقدار پول را که بر صندوق دولت سنگینی خواهد کرد چگونه می توان جبران کرد؟ راه حل برای آقای مکرون خالی کردن جیب دانشجو، بازنشسته ها و کسرکردن کمک های مالی دولت برای مسکن بی بضاعتان است. بی جهت نیست که تظاهرکنندگان، سر مار را هدف قرار داده و استعفای آقای مکرون را خواستارند.

شهزاد سرمدی - پاریس

8 دسامبر 2018

